

J.C. v. Tussenbroek,  
Loosduinse kade 317  
3 - Gravenhage  
Tel. 070 - 60 80 57

is - Gravenhage, 4 nov. 1969

Betreft:

Radio omroep.

Heer geachte Heer Swierstra

Dezer dagen wordt het 50 jarig bestaan herdacht van de radio omroep. En in die omroep hebt u een groot aandeel gehad, al zou het alleen maar zijn uw activiteit bij de Vara. Dit is mij bekend doordat ik van bijna het begin af, lid van deze omroep ben.

Maar dit is niet de oorzaak van het feit dat ik u dit schrijven via deze omroep doe toe komen. Dese is gelegen in de omstandigheid dat ik uw adres niet weet. Ik hoop dat u mijn verontschuldiging zult willen aanvaarden.

Aan de journalist Gerard van de Sandt heb ik uw adres gevraagd toen ik hem eind augustus schreef naar aanleiding van zijn artikel in het Vrije Volk van 15 aug. 1969 en het artikel in hetzelfde blad van 22 augustus over u. Zijn brief aan hem ging vergezeld van dezelfde foto's en foto's, copieën die ik hierbij insluit. Van hem heb ik echter geen enkel reactie ontvangen.

Maar nu terrake. Laat ik beginnen met te  
zeggen dat ik het met u eens ben met hetgeen  
u <sup>tegt</sup> over de heer Vogt. De heer Vogt is geen omroep-  
promier, wel radio-promier en bovendien een groot  
streber. Wanneer hij sprak over de omroep dan  
was dat voor hem de A.N.R.O., later Avro. Vooral  
in de tijd dat wij slechts 8 uur zendtijd hadden,  
was hij onuitstaander in zijn bloemroete beeldspraak  
met daar onder veel venijn. In het onderhoud met  
de heer v. d. Sandt spreekt hij over enkele kleine  
zendertjes die er toen waren. Maar die deden iets  
waar hij toen nog niet aan toe was, met de heer  
Jedreke voorop.

De heer v. d. Sandt noemt van die „kleintjes“ de  
zenders van Smith en Gloaghandt in Amsterdam,  
Middelraad in Gmuiden en de Jager in den Haag.  
Maar de heer de Jager deed dit niet alleen. Hij  
deed dit met 2 vrienden, n.l. de heer Ubels en  
mijn persoon.

Wij exploiteerden die zender, roepletters  
P.C.U.U. met in drieën dus. en was gevestigd  
ten huize van de heer Ubels, Valkenborstlaan 180.  
onder de naam Gleussenlaboratorium.

Begin april 1922 zijn wij begonnen (dus vóór  
de heer Vogt.) Elke zondagmorgen van 10 tot 11  
uur worden wij muziek uit op een golflengte van  
1100 meter. Dit was mogelijk door een 2.9 commer-  
ciële zendvergunning die wij verafden.

Wij leverden n.l. radio-ontvangstbuizen die door  
de gloeilampenfabriek Gleussen te Arnhem werden

vervaardigd. Wij testten deze buizen, waarna zij aan de radiohandel werden geleverd.

Voor de muziekuitzendingen beschikten wij over een voorraad platen, maar ook verzorgden wij „live“ uitzendingen, waartoe o. a. een strijkeorkest bestaande uit leerlingen van het Koninklijk Conservatorium alhier, onder leiding van de heer I. ter Brugge 1<sup>o</sup> viool  
mev. Willi Mbels piano  
hr. Blok viool  
hr. Promijn viool  
hr. L. v. Messel violoncel.

Verder stond ons nog een hawayantrio ter beschikking waarvan ik de namen niet meer weet.

Later verbleeden ook „The Slague Jazzboys“ hun medewerking in de Sonoystraat 77.

U ziet, wij waren dus wel compleet (ten al)

In juli 1926 konde de heer de Jager in ging wonen in de Sonoystraat 77 en werd de zender daarheen verplaatst.

Dat heeft toen niet lang meer geduurd.

Dit kwam doordat de heer de Jager electro-technisch ambtenaar was bij het ministerie van Justitie. En over deze cumulatie heeft toen de heer Zekkerda geklaagd bij dat Departement.

Het gevolg was dat de heer de Jager moest kiezen tussen de zender en zijn ambtenaarschap. Hij koos toen dit laatste.

Het Glusentlaboratorium is toen, zonder hem en mij nog wel een paar jaar blijven bestaan. Maar de koudvergunning ging toen naar de fa. o Berth in Woerden, die er geen gebruik van gemaakt heeft.

De heer de Jager heeft om deze ontwikkeling niet behoeven te vrezen, want die is later directen. bij Philips geworden van de afdeling telecommunicat en thans als als Rodanig met pensioen en woont te Voorburg.

En wat de omroep betreft, het volgende:

Op 5 februari 1923 hebben wij een circulaire doen uitgaan gericht aan de radiohandel om tot een omroep te komen. De heer Vogt was toen nog nergens. Een copie heb ik daarvan verwaardigd en hier bij gevoegd. Deze oproep heeft door kortzichtigheid geen gevolg gehad. Het vraagstuk der financiering is lang slepend gebleven. Men was het niet eens over contributie of retributie.

Vrouwens, wat heeft de heer Vogt met zijn giro 128000 voor de microfoon niet moeten bedelen. Hij sprak dan, in zijn bekende beeldspraak, over de woedende branding die aanrolde over de klippen (Vara) en te pletter sloeg tegen de hoge rotsen, waarachter de stuw veilig arbeide in de ruwe manschijn, aldus Vogt.

Van avond heb ik hem weer gehoord, naar aanleiding van de omroepsherdenking. Maar van die beeldspraak was niet veel over, vond ik.

Geachte mijnheer Swierstra, het is mij bekend dat U niet alleen een grote rol hebt

gespeeld in de omroep, maar dat U bovendien  
ook historicus bent.

In alle bescheidenheid meen ik dat ik het  
eenen ander, mij bekend, niet mocht onthouden.

Ik hoop dat het misschien voor U toch nog  
van enig nut kan zijn.

Mocht mondelinge informatie nodig  
zijn, dan ben ik daartoe gaarne bereid.

Immiddels teken ik

Hoogachtend;

J. C. Tussonbroek.